

Sprawozdanie z 37. Zjazdu Europejskiego Towarzystwa Strabologicznego, Wenecja, 1–4 października 2015 roku

lek. Justyna Simiera

W dniach 1–4 października 2015 roku w Wenecji, z bogato zdobionymi pałacami, wąskimi uliczkami, krętymi kanałami oraz gondolami w tle, odbył się 37. Zjazd Europejskiego Towarzystwa Strabologicznego (ESA). Coroczne spotkania organizowane przez ESA cieszą się dużym zainteresowaniem okulistów na co dzień zajmujących się problematyką zaburzeń ruchomości gałek ocznych oraz widzenia obuocznego. Gospodarzem i głównym organizatorem tegorocznego zjazdu był prof. Giovanni B. Marcon. W spotkaniu uczestniczyło wielu wybitnych specjalistów z kilkudziesięciu krajów europejskich, a także ze Stanów Zjednoczonych, Kanady, Argentyny, Brazylii i Azji. Polskę reprezentowali lekarze strabologdy z Łodzi, Krakowa oraz Białegostoku. Obrady odbywały się w słynnej siedzibie dawnego bractwa św. Rocha, skarbcu dzieł Tintoretta – Scuola Grande di San Rocco. Ze względu na wspaniałe cykle malowideł weneckiego artysty, ozdabiający ściany i plafony całego wnętrza, Scuola jest nazywana Kaplicą Sykstyńską Wenecji.

I tym razem program naukowy zjazdu był wyjątkowo napięty i bogaty. Nowością, w przeddzień głównych obrad, był kurs wprowadzający *What You Always Wanted To Ask About Strabismus...* adresowany do okulistów rozpoczynających swoją przygodę ze strabologią i spotkaniami ESA. Ekspersi obszernie omówili zagadnienia dotyczące fachowej terminologii, diagnostyki i leczenia zęza oraz podzielili się własnymi doświadczeniami w postępowaniu w trudnych przypadkach.

Po uroczystym otwarciu Zjazdu przez Przewodniczącego Europejskiego Towarzystwa Strabologicznego prof. J. Slopera wykład inauguracyjny na temat roli mięśni zewnątrzgałkowych w powstawaniu zęza towarzyszącego wygłosił prof. Costantino Schiavi. W pierwszym dniu obrad wystąpienia koncentrowały się m.in. na problematyce widzenia obuocznego oraz postępowaniu w leczeniu zęza rozbieżnego, pionowego i skośnego. W sesji poświęconej niedowidzeniu duże uznanie zdobyła praca lekarzy z Danii, w której oceniano częstość występowania amblyopii w oparciu o dane z badania przesiewowego u dzieci przedszkolnych. Dzięki wprowadzeniu programu przesiewowego i w rezultacie wczesnemu leczeniu głównych przyczyn niedowidzenia, tj. różnowzroczności, zęza oraz nie- zborności, częstość występowania amblyopii zmniejszyła się 4-krotnie. W referatach wygłoszonych na popołudniowym sympozjum podkreślano rolę uwarunkowań genetycznych w rozwoju zęza.

Następnego dnia rozpoczął się *Early Course* poświęcony współczesnym technikom operacyjnym leczenia zęza. Odbyła się również ciekawa dyskusja panelowa na temat postępowania w leczeniu zęza zbieżnego niemowlęcego – uczestniczyli w niej wybitni strabologdy. Dyskusja dotyczyła m.in. kwestii wczesnego lub odroczonego terminu przeprowadzenia zabiegu chirurgicznego oraz zastosowania toksyny botulinowej

Sala Superiore Scuola Grande di San Rocco – miejsce obrad.

w przypadku tej postaci zęza. Drugi dzień obrad zamknęła sesja *Rapid fire* ku pamięci wybitnego prof. J. Lee ze szpitala Moorfields w Londynie, podczas której wyróżnieni autorzy plakatów w krótkich wystąpieniach mogli przedstawić wyniki swoich badań. Wśród nich znalazła się praca lekarzy z Zakładu Patofizjologii Widzenia Obuocznego i Leczenia Zęza I Katedry Chorób Oczu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, wyniki badań w niej opisanych przedstawił dr Piotr Loba. Tematem pracy było postępowanie chirurgiczne u pacjentów z dwojeniem, których wcześniej poddano zabiegowi rekonstrukcji oczodołu. Wieczorem uczestnicy spotkali się na kolacji koleżeńskiej we wspaniałych wnętrzach położonego nad Grand Canal renesansowego pałacu Ca' Vendramin Calergi.

Program naukowy ostatniego dnia zjazdu obejmował m.in. sesję ortoptyczną oraz sympozjum Evidence Update, podczas którego omawiano, jak aktualnie prowadzone badania wpływają na codzienną praktykę. Ponadto odbyło się zebranie członków ESA. Duże zainteresowanie wzbudziła również dyskusja *A case I have learnt from*, w trakcie której eksperci przedstawiali zgromadzonym pacjentów, których leczycy, lecz bez zadowalających rezultatów. W trakcie sesji wielokrotnie podkreślano zasadność wykonywania dodatkowych badań obrazowych u pacjentów prezentujących złożony obraz kliniczny. Nierzadko pozwalały one stwierdzić organiczną przyczynę (guz, tętniak itp.) występujących nieprawidłowości.

Łącznie podczas 9 sesji naukowych oraz 3 sympozjów wygłoszono 64 referaty, w sesji plakatowej natomiast zaprezentowano 112 prac. Wysoki poziom merytoryczny wystąpień, możliwość bezpośredniego spotkania z wybitnymi specjalistami oraz prowadzone w kularach ciekawe dyskusje wzbogaciły nasze doświadczenie i pozwoliły nakreślić nowe plany współpracy zagranicznej.

Następne spotkanie ESA już za rok w Budapeszcie.